

— ПЕРШІ В МІСТІ — — ПЕРШІ В КРАЇНІ

НІНА ОМЕЛЬЧЕНКО,
малар будівельного управління № 1 тресту
«Кіровоградсьбудо».

Святковий настрій, радісні, усміхнені обличчя сьогодні у маларів, штукатурів, мулярів, теслярів, облицювальників нашого управління. Напередодні свята на урочистому вечорі, присвяченому 54-й річниці Великого Жовтня, будівельникам нашого підприємства, яке за підсумками трьох кварталів стало переможцем у Всесоюзному соціалістичному змаганні серед колективів Міністерства сільськогосподарського будівництва СРСР, вручено перекідний Червоний прапор цього Міністерства. Інша нагорода — перекідний Червоний прапор Кіровоградського міського КП України та Кіровоградського міськвиконкому підприємству вручено за перемогу в соціалістичному змаганні серед будівельних організацій Кіровограда.

На фото: комсомолки з бригади маларів В. Д. Ковриженка: БУ-№ 1 тресту «Кіровоградсьбудо» (зліва направо) Ніна Омельченко, Наталя Білик, Люба Ройал.

МОНОЛОГ ДЛЯ ВИСОТИ

— ДРУГИЙ РІК П'ЯТИРІЧКИ ПОЧАВ У ЖОВТНІ

В. ШЕВЧЕНКО,

робітник-фрезерувальник Кіровоградського
ремзаводу «Укрспільгосптехніки».

Себе зараховую в число везучих. Ось уже два з половиною роки, як працюю в комсомольсько-молодіжній бригаді, очолюваній Петром Савицьким. Це кращий колектив нашого заводу. Хлопці вміють успішно справлятися з виробничими нормами, коли важко — допоможуть, бо дружба — неписаний закон бригади. Тож працювати поруч з ними просто легко.

Від початку року у нас кожен своє змінне завдання виконує не менше ніж на 120—123 проценти. Особисто я працюю в рахунок 1972 року.

— ДО РУБЕЖА 6-ТИСЯЧНОГО

ЛЮБОВ МЕЛЬНИЧЕНКО,

групкомсорг комсомольсько-молодіжної
ферми № 1 колгоспу «Комуніст» Новомиргородського району.

Напередодні свята зібралися молоді тваринники нашої молочнотоварної ферми в червоному кутку, щоб підбити підсумки соціалістичного змагання на честь 54-ї річниці Великого Жовтня.

Ми з радістю вітали молодого комуніста Надію Осиновську, яка вже надовго від кожної корови 4645 кілограмів молока.

Хочу ще сказати, що добрими здобутками зустрічають свято молоді доярки-комсомолки Люда Тимошенко, Таня Ткаченко, Валентина Андреева. Щодоби вони надоюють від кожної корови 10—11 кілограмів молока. До кінця року всі доярки нашої ферми ввійдуть до загону трьохтисячниць.

ДІАЛОГ ДЛЯ МИРУ

РЕЗУЛЬТАТИ ВІЗИТІВ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦК КПРС ТОВАРИША Л. І. БРЕЖНЕВА У ФРАНЦІЮ ТА НІМЕЦЬКУ ДЕМОКРАТИЧНУ РЕСПУБЛІКУ ПРОДОВЖУЮТЬ ШИРОКО ОБГОВОРЮВАТИСЬ У ПОЛІТИЧНИХ І ГОМОДІПЛОМАТИЧНИХ КОЛАХ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН, НА СТРАНИЦАХ ПРЕСИ.

ПАРИЖ. Підсумки візиту товариша Л. І. Брежнєва у Францію свідчать про величезні можливості франко-радянського співробітництва, заявив, виступаючи в Національних зборах депутатів-комуністів Леон Фейно. Він підкреслює, що принципи, покладені в основу цього співробітництва і висловлені в спільному радянсько-французькому документі, а також радянсько-французька угода про розширення економічного, технічного й промислового співробітництва мають винятково важливе значення.

Вони, сказав далі депутат-комуніст, відповідають інтересам Франції і Радянського Союзу, справі миру в Європі та в усьому світі.

ВАРШАВА. Як важливий політичний подія, котра, безсумнівно, сприятиме величезній плідній впливу на розвиток обставини на розв'язок візитів у Європі, розцінює візит товариша Л. І. Брежнєва у Францію газета «Трибуна на робітників». Він ознаменував собою новий етап у співробітництві між Радянським Союзом і Францією в різних галузях, а також сприяє зміцненню атмосфери довіри у відносинах між європейськими країнами.

ПОЗДОРОВЛЕННЯ

ПОБРАТИМІВ

В передсвяткові дні трудящі Кіровоградщини одержали сотні тисяч поздоровлень. Зокрема, в обласний комітет КП України надійшли вітання від першого секретаря Толбукінського окружного комітету БКП Г. КРИСТЕВА та від голови Толбукінського окружного комітету болгаро-радянської дружби Г. СТОЯНОВА.

«Від усього серця, — пише товариш Ганчо Кристев, — бажаємо кіровоградцям плодотворної праці у боротьбі за втілення в життя ідей Великого Жовтня, за ще більші успіхи в комуністичному будівництві, за дальше зміцнення наших братерських зв'язків, за торжество миру і комунізму».

ПРОЛІТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНІСТ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

НЕДІЛЯ

7

лист опадів

1971 р.

Рік видання XII

№ 133 (1457)

Ціна 2 коп.

МИ

ПОЧИНАЛИ...

ЗАБЛИЖ НА ЗОРІ

К. БУЛАХ,

член КПРС з 1924 року, почесний громадянин м. Знамен'янки.

Жовтень 1917-го. На станцію Знамен'янка прибув посилаєць партії. Зійшовши з паровоза, він вигукнув:

— Товариші! В Петрограді революція! Тимчасовий уряд повалено! Хай живе Радянська влада!

Я, тоді молодий робітник депо, сам не зчуваю, як вливаю у потік демонстрантів. Збуджені, з червоним прапором, ми пройшли вулицями міста...

Громадянська війна напала на Знамен'янку глибоко. Зруйновано багато будівель. Вийшло з ладу депо.

Тому, коли почалась відбудова, ми розпочинали майже на голому місці.

Тоді нікого не дивувало слова «паровозне кладовище».

Зіпсовані локомотиви стояли нерухомі. В них потрібно було адихнути життя. Але які Верстати в депо не працюють, інструментів обмаль. З інженерно-технічного персоналу залишилися лише два спеціалісти.

І все ж депо запрацювало. Спочатку ремонтували паровози кожен сам для себе. З депо не виходили по три доби. Якоюсь під час рейсу у нашому паровозі виплавився підшипник. Ми з машиністом замінили його шматком обструганого дерева і довели состав до станції.

В кінці двадцятих років Знамен'янське локомотивне депо запрацювало на повну потужність. Цю подію ми відсвяткували мітингом та комуністичним суботником.

Квітень 1929 року. XVI конференція ВКП(б) (Закінчення на 2-й стор.).

Малюнок В. Остапенка.

ЗАКЛИК НА ЗОРІ

(Закінчення.
Початок на 1-й стор.).
звернулася до всіх робіт-
ників і трудящих селян
із закликом: організувати
соціалістичне змагання
за перевиконання плану
першої п'ятирічки. Ве-
ликого розмаху набуло

...МИ ПРОДОВЖУЄМО ВЕЛИКОЮ ВАГОЮ

С. АНТОНЕНКО,
секретар комітету
комсомолу Знамянського
локомотивного депо.

В квітні місяці робіт-
ники вантажної електро-
возної колони звернулися
до молоді депо із закли-
ком: перший рік дев'ятої
п'ятирічки виконати до-
строково. Самі ж зобо-
в'язалися завершити рік
у день народження ком-
сомолу. І нещодавно до-
повіли:

— проведено 216 ве-
ликовагових поїздів про-
ти 180 за зобов'язанням.

— перевезено понад
план 117 тисяч тонн на-
родногосподарських ван-
тажів.

— зекономлено майже
360 кіловат-годин елек-
троенергії.

Коли ви зайдете до де-
по, то побачите фото-
знімки кращих молодих
виробників. За вір-
ець служать Микола
Тимофєєв, слюсар Володи-
мир Долбів, помічник
тепловозного машиніста
Віктор Хороленко та
інші.

Ви вірно сказали, Кос-
тянтине Омеляновичу,
що естафета в наші руки.
І сьогодні хоті-
лось би сказати не тільки
про наші трудові досяг-
нення.

Вам було важко. Ви
згадуєте, як боролися за
ліквідацію неписьменнос-
ті. А сьогодні в нас май-
же всі молоді робітники
мають середню спеціаль-
ну або загальну освіту.
Сімнадцять комсомольців
навчаються в інститутах,
чотирнадцять — у техні-
кумах.

ударництво. Серед пер-
ших ударників був і я.
Завдяки самовідданій
праці трудящих п'яти-
річку виконано за 4 роки
й 3 місяці.

... Прошли роки. На
зміну стареньким ДВ
прийшли могутні парово-
зи. Потім їх змінили
електровози і тепловози.
По-доброму заздрю сьо-
годнішній молоді, яка
працює в депо. Світлі
цехи, новітні машини.

Колись нашим першо-
черговим завданням була
ліквідація неписьменнос-
ті. Сьогодні — майже всі
молоді робітники мають
середню освіту. Навіду-
ючись у депо, цікавлюсь
успіхами молоді. Добре
працюють хлопці. І від-
радно мені, що Жовтне-
ву естафету ми передали
в надійні руки.

НЕЗАБУТНІ дні, коли донеслася звістка
про нагородження нашого колгоспу
орденом Леніна за добрі досягнення у
восьмій п'ятирічці. Було свято, було ба-
гато радощів, і всі колгоспники, та навіть
і не колгоспники — просто односельчани
носили такий настрій вулицями, ніби
кожному оце на груди прикрипили орден.
І той настрій, та небуденна піднесеність
не зникають, не можуть зникнути, бо
справді у нас, неповторну, різнобарвну
переросла творча праця хлібороба. У ній,
у змаганні черпас він сили й натхненія.
Нагороду Батьківщини хмелівцями
сприйняли не лише як оцінку минулих
здобутків.

— Ми завжди повинні бути гідні такої
високої відзнаки, ми маємо довести, що
наші успіхи — закономірність, а не ре-
зультат сприятливого збігу обставин.

Хто, коли, де сказав ці слова?
На урочистих зборах з нагоди нагоро-
дження їх висловив бригадир трактористів

І В БУДЕНЬ- СВЯТО

В. МАМУНЯ, голова ордену Леніна
колгоспу імені Карла Маркса Мла-
вишківського району, Герой Соціаліс-
тичної Праці.

бригади високої культури землеробства
Федір Сопіло. Чи, може, не він, може,
рільничої бригадир Петро Наточій, може,
відповідальний Василь Федорченко?

Іх, ці прекрасні слова, повторювали
всі, розпочинаючи п'ятирічку нових
звершень.

Перший рік дев'ятої п'ятирічки дові-
д, наскільки міцний і свідомий наш кол-
госпний колектив. 48 210 центнерів хліба
продано державі, на 15 210 центнерів
більше плану. А що заврожайлились дучро-

ві буряни, то заврожайлились на сласу. По
380—400 центнерів зібрали з гектара
рільничі ланки Валентини Сушкової, Те-
тяни Сороніної, Марії Бровко, Лариси
Хищенко. Перевиконуємо плани вироб-
ництва молока, м'яса, яєць.

Подумки запитас мене молодий читач:
а які ваші комсомольці? Чи не відстають?

Не відстають комсомольці. Іх 35. Робот-
ящих, серцем щирих, помислами чистих.
А з кращих маємо назвати доярку Любов
Яременко, Раїсу Нухаревську — комсо-
молки перевиконують свої зобов'язання,
добре доглядають худобу; трактористів
Петра Пилипенюка, братів Віктора та
Анатолія Руденків — бережуть і на пов-
ну силу використовують техніку, еко-
номно витрачають паливе, мастила,
зразкові в поведінці; телятника Бориса
Наточія. Називаємо ці імена, у будні тру-
дові за приклад ставимо, у свято — виш-
ковуємо.

І ОЖЕН здобуток — то результат ціло-
го комплексу заходів, що вмиляю-
ться правлінням колгоспу і партійною
організацією. Це — раціональне вико-
ристання земель, і дотримання вимог агро-
техніки, і технічна оснащеність галузей.
А з поміж інших на чільному місці —
увага до людей, до маси й особистості, до
потреб великих і малих. Члени правлі-
ня, секретар партійної організації М. С.
Камінний вважали за необхідне висту-
пити на комсомольських зборах і побува-
ти на комсомольсько-молодіжному весіл-
лі, проконтролювати роботу тракториста
у полі і поцізуватися його дозвіллям.
Одне із свідчень турботи про людей —
приваблива сучасна споруда Будинку
культури із просторим спортивним за-
лом. У різних гуртках художньої самоді-
альності налічується більше 150 сіль-
ських аматорів.

Ми навчилися поєднувати засоби мо-
рального і матеріального заохочення
трудівника, не шкодуємо коштів, аби ли-
робничини, попрацювавши добре, добре
й відпочили в санаторіях, будинках від-
починку, у складі туристських груп.
Близько тридцять колгоспників побували
на екскурсіях, двадцять шість їхніх дітей
проводили канікули у піонерських табо-
рах. Минулого року на соціально-куль-
турні потреби та на підготовку кадрів
колгосп витратив 95 тисяч карбованців.
Зрозуміло, з часом ця сума не зменшує-
ться, а зростає, бо господарство стає де-
далі прибутливішим, багатшим.

СЕРЕД заходів матеріального заохочен-
ня, переоналися на досвіді, добрий
ефект дає надбавка до зарплати тим, хто
прийшов в колгосп зі шкільної лави або
повернувся із військової служби. У перші
два роки ця надбавка полегшує побутові
владштування молоді, створення сім'ї, а
отже, й служить засобом залучення моло-
ді до праці в сільському господарстві.

Надзвичайно нопітка, складна спра-
ва — виховання колективу. Та ми впев-
нені, що від свідомості людей, і тільки
від неї, залежать результати господарю-
вання. Отож бо й нічого не шкодуємо
для трудівників, бо вони все віддають
Батьківщині.

Незабаром у нас збори. Будемо обгово-
рювати зобов'язання на подальші роки
нової п'ятирічки. Передбачається, що ці
зобов'язання значно зростуть у порів-
нянні з попередніми роками. Але хлібо-
роби Хмельового готові до штурму й
крутих висот.

Валентинові пощастило. Уже
другий рік працює він у трак-
торній бригаді кавалера ордена
Леніна Віктора Андріяша. Сло-
во похвали, сказане бригади-
ром, — велика радість для
молодого тракториста. А він
часто удостоюється того слова,
бо в серці юному — вогник
комсомольський, бо степ —
його стихія, бо хліб ростити —
щастя його.

На фото: тракторист Вален-
тин СЕМЕНОВ з колгоспу «Ро-
сія» Новоукраїнського району.

Фото В. КОВПАКА.

ДО КНИГИ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

Рішенням бюро обкому ЛКСМ України за успіхи
у виконанні переджовтневих соціалістичних зобов'яз-
ань першого року дев'ятої п'ятирічки до обласної
Книги комсомольської слави заносяться:

Комсомольсько-молодіжна бригада імені XXIV
з'їзду КПРС автоматників метизного цеху ордену
Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зір-
ка» (бригадир Олександр Завіна, групкомсорт Ми-
кола Мерженцев).

Комсомольсько-молодіжний цех № 29 Кіровоград-
ського ордену «Знак пошани» заводу тракторних гід-
роагрегатів (начальник цеху В. Ф. Гладкий, секре-
тар комсомольської організації Михайло Федусенко).

Комсомольсько-молодіжна бригада слюсарів по
обробці гетинаксу Олександрійського електромеха-
нічного заводу (бригадир Борис Кривоконь, груп-
комсорт Микола Тиква).

Комсомольсько-молодіжна локомотивна колона
станції Знамянка (керівник колони Микола Тимо-
фєєв).

Комсомольсько-молодіжна бригада імені 50 річчя
ВЛКСМ слюсарів-складальників заводу будкост-
рукцій Світловодського виробничого об'єднання
«Дніпроенергобудіндустрія» (бригадир Володимир
Семенов).

Комсомольсько-молодіжна бригада імені XXIV
з'їзду КПРС штукатурів тресту «Кіровоградиром-
буд» (бригадир Марія Казаріна, групкомсорт Ніна
Косенко).

Комсомольсько-молодіжний екіпаж автоколонни
32199 м. Кіровограда (командир екіпажу Микола
Бабич).

Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада ор-
дена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря
комунізму» Новоархангельського району (бригадир
Василь Юхименко, групкомсорт Іван Шаров).

Комсомольсько-молодіжний колектив тракторної
бригади колгоспу імені Леніна (с. Суботів) Знамян-
ського району (секретар комсомольської організації
Микола Бабачев).

Комсомольсько-молодіжна тракторна бригада
колгоспу імені Ульянова Ульянівського району (бри-
гадир Анатолій Харкавий, групкомсорт Василь Про-
данчук).

Комсомольсько-молодіжна ланка по вирощуванню
високих врожів кукурудзи колгоспу імені XXII
з'їзду КПРС Новомиргородського району (ланковий
Борис Топор).

Комсомольсько-молодіжний екіпаж колгоспу «Ро-
сія» Онуфріївського району (командир Володимир
Бабенко).

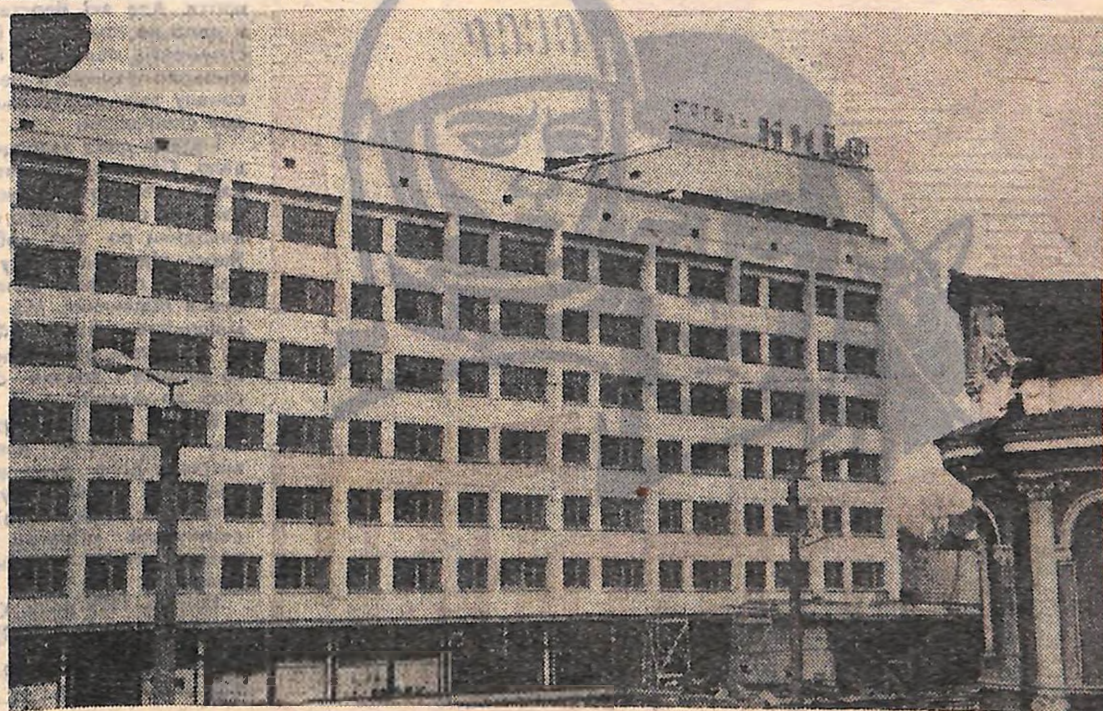
Комсомольсько-молодіжний екіпаж колгоспу «За-
повіт Ілліча» Олександрійського району (командир
Володимир Коваленко).

Колектив комсомольсько-молодіжної молочно-
варної ферми колгоспу «1 Травня» Млавківського
району (групкомсорт Надія Максименко).

Колектив комсомольсько-молодіжної молочно-
варної ферми колгоспу «Більшовик» Устинівського
району (групкомсорт Раїса Захарова).

Колектив комсомольсько-молодіжної молочно-
варної ферми колгоспу «Росія» Новоукраїнського
району (групкомсорт Валентина Петренко).

Комсомольсько-молодіжний колектив магазину
«Лакомка» міста Кіровограда (бригадир Валентина
Михайлик).

ДО НОВОЇ ОСЕЛІ

Сотні гостей Кіровограда
знайдуть затишок доміну у
новому готелі «Київ», який
відкривається на вулиці
Карла Маркса. Ця споруда
стане справжньою прикра-
сою обласного центру, чудо-
во впишеться в його паю-
раму.

Фото В. КОВПАКА.

НЕЩОДАВНО ми проводжали заслужену самодіяльну хорову капелу УРСР Палацу культури імені Жовтня до Києва. Там вона виступила на вечорі працівників культури в Жовтневому Палаці та перед слухачами Вищої партійної школи. А після того шлях проліг до братньої Чехословаччини. Майже 90 учасників капели виступлять перед чехословацькими робітниками, зустрінуться з діячами культури та мистецтва. Для поїздки за кордон капела підготувала спеціальну програму. До неї входять пісні композиторів Домінчина

ПІСНЯ „ЧЕРВОНОЇ ЗІРКИ“

Вже двічі хоровий колектив Палацу культури імені Жовтня побував за кордоном, в Народній Республіці Болгарії. Нинішня поїздка присвячена 50-річчю хорової капели, що сповниться наступного року.

П'ятдесят літ... Майже цілий людський вік. З великого заводського хору виріс чудовий мистецький колектив. Багато його учасників стали професійними співаками, успішно виступають на сценах країни. Галина Махно, співачка з чудовим голосом, зараз заслужена артистка УРСР, солістка Донецького театру опери та балету, а Тамара Герцова успішно виступає в Одеському оперному театрі.

До речі, наступного року ми святкуватимемо ще один ювілей. У 1952 році до Палацу прийшов Гнат Юхимович Почапський. Під його керівництвом хоровою капелою високої виконавської майстерності, одержала почетне звання заслуженої. За успіхи у творчій праці та перемоги колектива на республіканському фестивалі самодіяльного мистецтва, присвяченому 50-річчю Великої Жовтневої соціалістичної революції, Гнату Юхимовичу було присвоєно звання заслуженого діяча культури УРСР.

У репертуарі капели — понад триста творів російських, радянських та зарубіжних композиторів. До 50-річчя з дня утворення Радянського Союзу капела готує «Оду Радянському Союзу» композитора Александрова. В той же час йде робота і над іншими творами.

Співам заслуженої самодіяльної капели УРСР Палацу культури імені Жовтня милувались і кіровоградці, і кияни, і толбухівці. Такою географією виступів і таким заслуженим віком може похвалитись не кожен професійний колектив. А капела складається переважно з робітників нашого заводу «Червона зірка». Це — один з прикладів, що свідчить про розквіт справді народного мистецтва.

Л. ТЕЛИХОВА,

художній керівник Палацу культури імені Жовтня Кіровоградського заводу «Червона зірка».

ЦЯ СІМ'Я НА ВІЧНО!

Я ЗАХОДЖУ до своєї кімнати, і мене одразу оточують українські дівчата.

— Сапаргуль, чуєш, Сапаргуль! — Ти сьогодні маєш розповісти про себе якнайбільше. Як зветься твоє село, хто твої батьки?

І ось вже вони дивуються, що село наше не має назви. Просто там, в назавському степу, під Пахтаральськом, де колись було ніл'яна юрт, тепер красуються великі цегляні будинки баварців колгоспу імені Джамбула. Ізартри тут, як і в місті, обслуговування — комунальне.

— А школа яка? Яку ти школу закінчила? — перепитують нові подруги.

— Вона носить ім'я Альби Джангельдіна. Це колишній комісар Степового краю, який створив національні загони Червоної Армії і вів їх проти білогвардійців.

ІМ'Я БРАТА МОГО — ІВАН

Дівчата з вітхою підзначають, що я знаю досконало російську мову. І я рада з того. Кажу їм, що інакше й не могло бути. Бо мої любімі книги — твори Горького. Мені вони любі й дорогі так само, як і твори великого Джамбула.

— А який твій улюблений танок? — знову тупиться до мене студентки.

— «Жанан», і вш «Го-пан»...

То було три роки тому, коли я вперше переступила поріг гуртожитку педінституту в Кіровограді. З тих пір мої подруги кожного вечора заходять до кімнати і ще раз перепитують, цікавляться, що там пишуть мої батьки, як почуває себе моя маленька сестричка Калдигуль. Яюсь згадали про мого старшого брата Івана, і одразу запитали, чому саме так нарекли

його мої батьки. Кажу їм, що в тому, мабуть, винював мій дідусь, який воював в червоноармійському загоні. І перший його товариш був з ім'ям Іван. А другого брата, який тепер третьокласник, мати запропонувала назвати Олександром.

...З перших днів навчального року дівчата уважно стежать, як я готуюся до лекцій, як конспікую ті чи інші твори з історії. Валентина Назарова та Людмила Самойленко пропонували свої послуги, запрошували піти разом у читальний зал. Під час наїїхулиху в своє село.

А нещодавно під час комсомольських зборів всі мої однокурсники запропонували:

— Хай Сапаргуль буде нашим групкомсоргом. Вона і вчиться добре, і спортсменка непогача...

Вони вірять мені, вірять в мої сили здібності. То як же не випраждати такого довір'я? І тепер, мої найперші помісли про друзів однокурсників, про їх турботи.

А вони знову сьогодні заходять в мою кімнату, дізнавшись, що отримала лист од батька.

— То що там у вас?

— Таного урожаю бавовника ще не було. Батько не нахвалиться. А Калдигуль пішла вже в дитячий садок.

Стою перед ними з своєю вітхою, з своїм щастям. І радісно мені стає од того, що маю таку рідну, таку щасливу долю, долю людини, який судилося жити у великій Країні Рад.

Сапаргуль, АЙТБАЄВА, студентка Кіровоградського педінституту імені О. С. Пушкіна.

АЛЕША

СЛОВА К. ВАНШЕНКИНА.

Белеет ли в поле пороша,
Пороша, пороша.
Белеет ли в поле пороша,
Иль гулкие ливни шумят,
Стоит над горою Алеша,
Алеша, Алеша.
Стоит над горою Алеша,
В Болгарии русский солдат.
И сердцу по-прежнему горько,
Но-прежнему горько.
И сердцу по-прежнему горько,
Что после свицовой пурги

Из камня его гимнастерка,
Его гимнастерка.
Из камня его гимнастерка,
Из камня его сапоги.
Немало под страшною ношей,
Как ветер,

Под страшною ношей,
Немало под страшною ношей
Легло безмянших парней.
Но то, что вот этот — Алеша,
Алеша, Алеша,
Но то, что вот этот — Алеша.
Известно Болгарии всей.
К долинам, покоем объятим,
Покою объятим,
К долинам, покоем объятим,
Ему не сойти с высоты.
Цветов он не дарит девочкам,
Девчатам, девочкам.
Цветов он не дарит девочкам.
Они ему дарят цветы.
Привычный, как солнце,
как ветер,

МУЗЫКА Э. КОЛМАНОВСКОГО.

Как солнце и ветер.
Привычный, как солнце
и ветер,
Как в небе вечерней звездой.
Стоит он над городом этим,
Над городом этим
Как будто над городом этим
Вот так и стоял он всегда.
Белеет ли в поле пороша,
Пороша, пороша.
Белеет ли в поле пороша,
Иль гулкие ливни шумят,
Стоит над горою Алеша,
Алеша, Алеша.
Стоит над горою Алеша,
В Болгарии русский солдат.

АЛЕША

З НАМИ — ДРУЗИ З ДОБРУДЖІ

В гості до ятранців прийшли болгарські побратими з Добруджанського ансамблю пісні і танцю. Вони виступили з концертами у Світловодську, Олександрії і Кіровограді. Сьогодні болгарські друзі вітають радісні колони на святковій площі міста.

Л. СІНОКОП,

методист Будинку художньої самодіяльності.

Одне з найбільших завоювань Великого Жовтня — створення багатонаціональної різномовної, різнобарвної, і водночас єдиної — великої сім'ї братніх народів Країни Рад.

Почуття інтернаціоналізму в радянській молоді стійкі й глибокі, виховані яскравим прикладом історії сьогодення.

Хіба не символічні лише окремі деталі, про які говориться в цій добірці.

...Дівчина з Казахстану навчається в Кіровограді української мови, журнал НДР «Фрайс вельт» розповідає про щастя юних туркменок (фото егор); у передсвяткові дні на Кіровоградщині приїздить молодіжний болгарський ансамбль і спухає схвилювану пісню про російського солдата Альошу, що звільняв Болгарію від фашистського ярма...

Це йде по землі Великий Жовтень!

НА ВІЧНИЙ ВАРТІ

А було їх сорок. Сорок продзагонівців, що життям важили за дідів врятування Вітчизни, за дідів підтримки нової, Радянської влади. І полягли всі сорок під нулями ворогів.
У центрі Петрового, де прах сорока продзагонівців, не скодаючи з п'єдесталу, стереже їх вічний спокій снам'янілий воїн. Він став на варту цього року. Поклопоталися про встановлення пам'ятника комсомольці.

Фот. І. БЕЗДІТНОГО.

Михайло РОДИНЧЕНКО,
вчитель,

СИВОЧОЛІ

Мені сумно стає,
Коли бачу людей сивочоліх —
Неспокійні літа
То наклали печать сивини,
Сивина ж не дає
Забувати молодшим ніколи,
Що вони цих людей
Мусять бути достойні сини.
Мені сумно стає
Не тому, що крізь весни суворі
Революції коні
Їхню юність тривожну несли,
Що у кожного з них
Було радощів менше, ніж горя,
І нелегко було —
Кусень хліба в походах ділити...
Мені сумно стає,
Бо вмирають ці велетні сиві,
Хоча їх імена
Залишаються в книзі живих...
Світла доле моя,
Заквітчай мої весни і зими
Неспокоем серцець,
Сивочолою мудрістю їм!

СВЯТО

У сусіда сьогодні свято:
Син прийшов додому з війська;
Привітати прийшли солдата
Рідні всі, хто далеко й близько...
Бубонів до півноті бубон
І співався пісні веселі,
І товали, наче просо в ступах,
Каблуки коло хати землію,
Біля сина і батько, й мати —
Надивитись ніяк не можуть,
А йому, вже кортить із хати,
Чиясь пісня його тривожить
Про вєсну, та про крізі очі...

Ой, майнути б туди в леваду,
Та зобидить батьків не коче,
Це ж бо він приніс свято а хату...
А коли, притомившись, чаші
Віддзвонили свій тост останній,
Через поле, за руки взявшись,
Двоє юних пішло в світання,
Долинський район.

Дмитро ТАНСЬКИЙ.

ВЕРТАЮ ЛІТО

Вертаю літо. Гомоню з природою.
Десь завмираю з плюскотом плоти.
Неначе серпень, аперше прохолодою
Торкаюсь листя, квітів і трави.
І думается: як у світі правильно
Могли зійтись плюси і мінуси.
Ще не тремтять за втраченими
барвами

Легендами овіяні ліси.
Ім скільки днів у радощах до віхли
Носити королівський свій наряд.
Вони тріщать веселими горіхами
І ягодами сонячно горять.
А небо вже накупане на просині,
У черзі зміни луна серцебиття.
Усе найкраще пропонує осені
Земля, що славить щедрість і життя.
м. Кіровоград.

Клавдія БАШЛИКОВА,
інструктор по спорту.

МРІЯ

Ні, не можу спати на світанні:
Сад вишневий квітами дзвенить...
Я зберу на вітах роси ранні,
Щоб в купелі срібній руки мить.
Вигорять байдужість тихі роси,
Надарують ніжності й тепло,
Аби я у тиху, світлу осінь
Немовля руське сповіла.

Петрівський район.

СПОРТ

КРАЩЕ НІЖ ВДОМА

Матчем у Вінниці з місцевими залізничниками футболісти «Зірки» закінчили свої виступи на чужих полях. Він приніс нульову нічию. Таким чином, у трьох турах, проведених на виїзді, наші земляки набрали чотири очки із шести можливих. Це краще, ніж вони добились в трьох попередніх турах, коли грали вдома.

«Зірка» лишилося провести два останні матчі на своєму полі. 8 листопада їх суперниками будуть спортсмени севєродонецького «Хіміка», а 16 листопада — кадізьського «Шахтаря».

Л. ФАЙНШТЕЙН.

СТАРТ — НА СВЯТКОВІЙ ПЛОЩІ

ПРИЗ «МОЛОДОГО КОМУНАРА» ВРУЧЕННЯ ЛЕГКОАТЛЕТАМ СШ № 11

Іх 468. Це — вихованці вищих та середніх навчальних закладів міста, школярі, спортсмени спортивних клубів обласного центру. Це — кращі легкоатлети Кіровограда, які у предсвятковий день зібралися на площі Кірова, щоб взяти участь в легкоатлетичній естафеті на приз обласних газет «Кіровоградська правда» та «Молодий комуніст», присвяченій 54-й річниці Великого Жовтня.

Після параду, одразу ж тут, на святковій площі, — старт цих своєрідних і масових поєдинків. Першими включились у змагання школярі. Перемогу в цьому забігові здобули спортсмени кіровоградської СШ № 11, яких підготували до змагань вчителі фізкультури О. Л. Півень та Є. І. Павлович. Вони і стали вождями призу обласної комсомольської газети «Молодий комуніст». Команді також вручена грамота та редакції, всі учасники поєдинків відзначені передплатою на молодіжну газету на наступний рік.

Серед вищих навчальних закладів та спортивних клубів першими були легкоатлети команди № 1 факультету фізвиховання педінституту. Їм вручений приз «Кіровоградської правди».

Спеціальним кубком міський комітет фізкультури і спорту нагородив команду Кіровоградського машинобудівного технікуму, яка перемогла в естафетному забігові спортсменів середніх навчальних закладів.

На знімку: легкоатлети Кіровоградської СШ № 11 — володарі призу «Молодого комуніста».

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

КОНКУРС «МОЯ МІЛІЦІЯ»

ДЕВІЗ: «НІХТО НЕ ЗАБУТИЙ!»

«Міліціонером ми завжди дорожили тому, що він обирає наш спокій, допомагає нашому добробуту. Міліціонера ми завжди поважали тому, що бачили в ньому чудового виконавця обов'язку. Ми його високо цінували тому, що він на своєму посту ризикує життям. Та чи думали ми, коли-небудь, що міліціонера полюбимо? Полюбимо просто, сердечно, дружелюбно. А він привів нас до цього почуття. Привів чудовим поєднанням мужності з м'яккістю, суворості з ввічливістю, уваги з твердим нерівництвом».

В. І. НЕМИРОВИЧ-ДАНЧЕНКО.

ЛИШИЛИСЬ

МОЛОДИМИ

1.
«В ніч на 25 був пограбований поїзд № 16, що йшов із Бірзули в Знаменку. Лише поїзд

відійшов від Трепозки, у харківському вагоні з'явилися (напевне вони сіли у Єлисаветграді) шість озброєних насана-

тебе, Асатурович, — ти ж і камінь з рінновати висиди, а не те, що людину.
— А це вже наклеп, Сергію, — задрігавло

заперечив Мікертчев.

Чуднов заспокоївся і посміхнувся у відповідь, а потім запропонував: — Жарті жартами, але давай подивимось, де нам краще зустрітись з моїм ерочищем».

— О це, вже інша розмова, — відгукнувся Іван Асатурович.

Жосан, як і Чуднов, народився у Єлисаветграді, на Козаліці. (Знаючи це, співробітники нарного розшуку тепер і підмішувалися над Сергієм Миколайовичем, мовляв, такий родич, хрещеник). Будинки їх батьків стояли майже поруч. Разом на Інгул бігали, поки малими були, забиралися аж на Балашівку в пошуках грибочків. Та чим дорослішим ставав Жосан, тим зверхніше ставився до своїх ровесників, а згодом зовсім перестав їх помічати. Бо, бачте, йому, сину купця, не личило знатися з якоюсь там гололоу.

Батьки Сергія ледаве стягнулися, щоб направити сина в комерційне училище. Жосана ж батьки направили до Петербурга.

І може, хлопці більше і не зустрілися б, якби не революція. А може, якби не революція, Чуднову молодшому довелося б прислужувати Жосану-малому, терпіти мовчки наругу від нього. Та революція відразу поставила крапки над сім'ю.

Звичайно, це чиста вигадка, що ці два молоді люди із міленьких міст подібних зустрілися знову серед степу широкого. Та довший міг такими Чудновими і Жосанами не був випадковим.

(Закінчення буде).

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 8 Листопада.

9.05 — Ранкова гімнастика для школярів. (К). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». Святковий випуск. (М). 10.00 — Кольорове телебачення. «Музичний ніс». (М). 10.30 — Художній фільм «Тимур і його команда». (М). 11.45 — Кольорове телебачення. Глас духовий оркестр. (М). 12.15 — Дітям про звірят. (М). 12.55 — Кольорове телебачення. «Карусель». (М). 13.40 — Наша афіша. (К). 13.45 — Мультфільм «Як козак у футбол грав». (К). 15.30 — Святковий випуск інформаційної програми «Дань за днем». (Кіровоград). 16.00 — Чемпіонат СРСР з футболу «Карпати» (Львів) — ЦСКА. 2-й тайм. 16.45 — Художній фільм «Поштово-військовий роман». 1-я серія. (К). 18.10 — «КВН» згадує». (М). 20.10 — Концерт. (М). 20.30 — Телефільм «Місія миру і дружби». Візит Л. І. Брежнєва у Францію. (М). 21.30 — Художній фільм «Поштовий роман». 2-я серія. 22.55 — Українське кольорове телебачення. Естрадний концерт. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 16.45

— «Наука сьогодні». (М). 17.15 — Кольорове телебачення. Фільм-концерт. «Не тільки цирк». (М). 18.00 — Телефільм «Не забути прапора». (К). 19.00 — Художній фільм «Ленін у Жовтні». (К). 20.40 — «На добраніч, діти!». (М). 20.55 — Концерт молодіжної ансамблю скрипалів Вірменії. (К). 21.30 — Чемпіонат СРСР з футболу «Динамо» (Тбілісі) — «Зоря». 2-й тайм. 22.15 — Концерт майстрів мистецтва. (М).

ВІСІРОК, 9 Листопада.

10.05 — Новини. (М). 10.15 — Для школярів. «На приз клубу «Нептун». (М). 10.45 — Кольорове телебачення. Художній фільм «Незламні м'єсники». (М). 12.00 — Кольорове телебачення. «Музичний ніс». (М). 12.30 — Телевісті. (К). 16.50 — Наша афіша. (К). 16.55 — «На головних напрямках п'ятиріччя». (Львів). 17.10 — «В майстерні снульгатора». (Ворошиловград). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — «Наша воєнна парча». (Миколаїв). 18.15 — Мультфільм. (К). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. (М). 19.00 — Письменники — лауреати Державної премії СРСР 1971 року. (М). 19.30 — А. О. Лавров. «Слідство веде до знавця». Прем'єра телеспектаклю. (М). 21.10 — Програма «Час». (М). 21.40 — Художній фільм «Людина без паспорта». (К). 23.15 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 17.00

— Наша афіша. (К). 17.05 — Новини. (М). 17.15 — «Об'єкти». (М). 17.45 — Бюлетень завоїнспенгора. (М). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Для дітей. Концерт. (М). 18.30 — Телефільм «Донецька вертикаль». (К). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Карпати» — ЦСКА. 20.45 — «На добраніч, діти!». (К).

ПОГОДА

Сьогодні та завтра по території області та міста Кіровограда передбачається хмарна з проясненнями погода, часом опаді. Вітер північно-західний, помірний. Прогнозовані близько 0 градусів, вдень 3—8 градусів тепла.

Наступний номер «Молодого комуніста» вийде 11 листопада ц. р.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

Наша адреса і телефони

316030 ГСП. Кіровоград. 30, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу писів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 00454.

Індекс 01197.

«МОЛОДОГО КОМУНАРА» орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ. м. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліаки, 2.

Зам. № 6810.

Тираж 54 600.